

[Svend E. Johansen.]

Fagorganisationen, har Organisationen nægtet Optagelse, saa vedkommende har været brødløs.

Er dette ret og rimeligt? Er det i Overensstemmelse med Næringsfriheden i vor Grundlov, og er det ikke netop saadanne Forhold, som vi skulde understrege Berettigelsen af: at de Mennesker, der ønsker Arbejde og søger Arbejde, og som er villige til at underkaste sig Betingelserne for dette Arbejdes Opnaaelse, ganske naturligt ogsaa skal have denne Arbejdsret respekteret?

Naar saa Handelsministeren hævder, at Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne er lige interesserede i Lovens Ophævelse — og dette skulde tages som et Udtryk for, at Loven ikke opfylder nogen som helst Funktion, som disse forskellige Parter synes er rimelig —, saa maa jeg sige, at for mig understreger dette, at de store Arbejderorganisationer med De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsmandsforbund i Spidsen kan finde Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening paa det Grundlag, at Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed ophæves, en helt anden Ting, nemlig blot dette, at de to Organisationer er lige interesserede i at bevare Magten over Organisationernes Medlemmer. Det er ganske naturligt, at de ønsker ikke — hvis de kan forhindre det —, at deres Medlemmer, naar disse føler sig forurettet af den Organisation, de er indmeldt i, skal kunne søge Domstolene og forelægge dem Spørgsmaalet og der faa sig tilkendt deres Ret. Nej, kan man faa det drejet derhen, at det er de to store Organisationsgrupper, der afgør Spørgsmaalet, bag lukkede Døre, saa betyder det, at den lille Ventil, som Arbejds- og Erhvervsfrihedsloven er med Hensyn til den Hals- og Haandsret, man i Dag har over Organisationernes Medlemmer, at denne lille Ventil bliver afskaffet, og at man fremtidig kan udøve sin Magt, for ikke at sige sit Tyranni, over for de Mennesker, der er tvunget til at indmelde sig i Organisationerne.

Jeg forstaar ikke rigtig, at Handelsministeren i den Forbindelse kan henvise til den faste Voldgiftsret, som om den skulde have nogen Funktion, der stod i Forbindelse med Spørgsmaalet om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Den faste Voldgiftsret er en Særdomstol, der har den Specialitet

at dømme i faglige Organisationspørgsmaal, hvor Hovedorganisationerne er uenige om Fortolkningen af en Overenskomsts Bestemmelser, og hvor Hovedorganisationerne ikke kan enes om en Strejkes eller Lockouts Berettigelse. Disse Tvistigheder indankes for den faste Voldgiftsret, men den faste Voldgiftsret anerkender overhovedet ikke enkelte Borgere som Retssubjekter, anerkender kun Organisationer som saadanne. Jeg vil gerne understrege dette med et kort Citat fra en af Lovens Paragraffer, § 17, hvori det hedder:

„Saafremt den Organisation, som anlægges eller mod hvem der anlægges Sag ved Voldgiftsretten, er saa ringe i Omfang eller Betydning, at den Nytte, Sagens Behandling ved Voldgiftsretten kan stifte, ikke skønnes at staa i rimeligt Forhold til det med Voldgiftsbehandlingen forbundne Tab af Tid og Penge, er Voldgiftsretten beføjet til at afvise Sagen.“

Dette viser, at man ogsaa inden for Voldgiftsretten vurderer, om Organisationen er af tilstrækkeligt Omfang, tilstrækkelig Betydning, til, at man ønsker at beskæftige sig med den Tvistighed og det Tvivlsspørgsmaal, Organisationen har indanket. Altsaa, ingen dansk Borger er for sin egen Part, selv om han føler sig krænket og uretfærdigt behandlet af sin Organisation, i Stand til at indanke sin Sag for den faste Voldgiftsret. Denne arbejder udelukkende med at afgøre Tvistigheder, der staaar Organisationerne imellem, saa derfor forstaar jeg aldeles ikke Handelsministerens Henviisning til den faste Voldgiftsret som en af de Afdelinger inden for det danske Retsvæsen, der skulde overlødig gøre Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, saa meget mere som Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden i sin næstsidste Paragraf selv siger, at de Sager, de Aftaler, der berøres af den faste Voldgiftsret, og som behandles af denne, ikke berøres af Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Endelig er der en anden Side af Sagen, jeg ogsaa gerne vil trække frem i denne Forbindelse, naar der er Tale om Erhvervs- og Arbejdsfrihed — det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var inde derpaa. Det er Spørgsmaalet, om Truster og Karteller, Industri- og Handlevirksomheder, der i